

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma:

Kfv.I.35.051/2026/2.

A tanács tagjai:

Dr. Kalas Tibor a tanács elnöke;

Dr. Heinemann Csilla előadó bíró;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;

Dr. Figula Ildikó bíró;

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes:

Felperes1

(Cím2.)

A felperes képviselője:

Kohl József Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: Dr. Kohl József ügyvéd)

(Cím4.)

Az alperes:

Alperes1

Cím3

Az alperes képviselője:
kamarai jogtanácsos

Dr. Péchyné dr. Fekete Anna Veronika

Cím3

A per tárgya:
közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

pénzügyi fogyasztóvédelmi ügyben hozott

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes 11. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:
számú II. fokú ítélete

Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.700.171/2025/9.

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes pénzügyi intézmény, aki a perben nem álló magánszeméllyel jogviszonyban állt, aki nála 2013-tól írásban, telefonon rendkívül nagy számú panaszt terjesztett elő, rendszeresen látogatta a bankfiókokat, hívta a telefonos ügyfélszolgálatot, valamint a felperessel szemben tömegesen kezdeményezett különböző hatósági és bírósági eljárásokat. A felperes 2016. április 24-i hatállyal minden korábbi szerződéses kapcsolatot ezzel a magánszeméllyel megszakított.

[2] A felperes a magánszeméllyel szemben rágalmazás vétségének megalapozott gyanúja miatt magánvádas eljárást kezdeményezett, melynek mellékleteként a magánszemély egy 2017. szeptember 04. és 2017. szeptember 15. napján kelt levelét csatolta. A feljelentés alapján indult büntető eljárásban a felperest egyik munkavállalója képviselte, akinek részére a

levelet email-ben továbbította. A felperes 2017. és 2018. folyamán 7 alkalommal továbbított iratokat a magánszeméllyel kapcsolatban.

[3] A magánszemély 2012. november 17. napján panaszt terjesztett elő, melynek 6. pontjában azt állította, hogy a felperesnek nem volt jogszabályi felhatalmazása arra, hogy a levélben szereplő banktitoknak minősülő adatait harmadik személy részére átadja, a 8. pontban arra hivatkozott, hogy a felperes a feljelentésekben banktitoknak minősülő adatait indokolatlanul és jogszerűen nélkül szerepeltette.

[4] A felperes a panaszt nem a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 288. § (1) bekezdése szerinti panasznak, hanem a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2016/679 rendelet (a továbbiakban: GDPR) 15. cikke szerinti érintetti hozzáférési jog gyakorlása keretében előterjesztett kérelemnek tekintette, melyre válaszáat 2022. február 15. napján kelt levelében küldte meg.

[5] A magánszemély 2012. december 28. napján a Alperesről szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: MNB tv.) 81. §-ban meghatározott fogyasztóvédelmi eljárás lefolytatására irányuló kérelemmel élt az alperesnél, aki a H-FK-I-B-139/2022. számú határozatával a felperest felhívta, hogy a fogyasztói panaszok megválaszolására vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek tegyen eleget, melynek megsértésére figyelemmel 300.000 Ft fogyasztóvédelmi bírság megfizetésére kötelezte. Álláspontja szerint a magánszemély levelének 6., valamint részben 8. pontjában a felperes magatartására és tevékenységére vonatkozó, a Hpt. 288. § (1) bekezdése és az egyes pénzügyi szervezetek panaszkezelésének formájára és módjára vonatkozó részletes szabályokról szóló 46/2018. (XII.17.) MNB rendelet (a továbbiakban: MNB rendelet) 2. § (1) bekezdése alapján panasznak minősülő kifogást rögzített, melyre vonatkozóan a felperest kivizsgálási és válaszadási kötelezettség terhelte.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[6] A felperes keresetében elsődlegesen a határozat megsemmisítését, másodlagosan a határozat megsemmisítését, és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Utalt arra, hogy felperes a magánszeméllyel szemben jó hírnév megsértése miatt indított perben a Fővárosi Ítéltábla ideiglenes intézkedést rendelt el, amelyben arra kötelezte a panaszost, hogy a felek közötti jogvita jogerős eldöntéséig tartózkodjon a felperes részére olyan tartalmú írásbeli nyilatkozatok peren kívüli megküldésétől, melyek a korábbi szerződéses viszonyukkal kapcsolatos. Erre figyelemmel állította, hogy válaszadási kötelezettség nem terhelte, továbbá a magánszemély a panasz jogát a társadalmi rendeltetésével ellentétesen, visszaélészerűen gyakorolja, melyet az alperesnek vizsgálnia kellett volna. Az alperes az MNB tv. 81. § (3) bekezdésének sérelmével folytatta le az eljárást, mert a panasz 6. és 8.

pontjai beazonosítható tények hiányában nem kellően pontosak és nincsenek átfedésben a kérelemben foglaltakkal. Ezen túlmenően az alperes a Htv. 288. § (1) és az MNB rendelet 2. § (1) bekezdésével ellentétesen minősítette a levelet panasznak, mert azt csak ügyfél tehet, és kizárólag a szerződés fennállta alatt megvalósult magatartásokra vonatkozhat, azonban egyik feltétel sem teljesült.

[7] Az alperes védiratában határozatában foglaltakat fenntartva a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság alapeljárásban hozott ítélete, a Fővárosi Ítélőtábla végzése

[8] Az elsőfokú bíróság 106.K.703.771/2022/28. számú ítéletével a határozatot a tényállás tisztázási, valamint indokolási kötelezettség megsértése miatt lényeges eljárási jogszabálysértésre figyelemmel megsemmisítette, és az alperest új eljárásra kötelezte. Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítélőtábla 4.Kf.700.054/2024/7. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, s az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Előírta, hogy azt kell vizsgálni a kereset alapján, hogy van-e helye fogyasztóvédelmi eljárásnak. Amennyiben az eljárás megindítható és lefolytatható, abban kell állást foglalni, hogy az ideiglenes intézkedés kizárja-e a felperes panaszkezelési kötelezettségét. Csak ezt követően lehet abban dönteni, hogy a panasz 6. és 8. pontjai a Hpt. és MNB fogalmi rendszeres szerint panasznak minősülnek-e.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a határozatot megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. Hangsúlyozta, hogy az alperes a releváns tényeket feltárta, tényállás tisztázása körében jogsértés nem volt megállapítható. Megállapította, hogy a levél 6. és 8. pontjai nem tekinthetők panasznak, nem tartoznak a Hpt. 288. § (1) bekezdés hatálya alá sem, ezért a felperesnek panaszkezelési, válaszadási kötelezettsége nem keletkezett. Bár az alperes helytállóan érvelt azzal, hogy a panaszjog a szerződés megszűnésével nem szűnik meg, azonban a panaszos nem a felek közötti szerződés megszűnését követően, a szerződéssel összefüggő szolgáltatói magatartást kifogásolta, nem is pénzügyi szolgáltatással összefüggésben adott elő sérelmeket. A felperes különböző büntető feljelentésekben szerepeltette a panaszos banktitkot képező személyes adatait, amely magatartás nem tartozik a Hpt. 1. § (1) bekezdés a) pontja alá. Ugyanakkor rámutatott arra, hogy az ideiglenes intézkedés nem érintette a panasztételi jogot, a felperes panaszkezelési kötelezettségét nem zárta ki. Megállapította, hogy az alperes a felperest jogszerűtlenül marasztalta, ezért a határozatot megsemmisítette, az alperest új eljárásra kötelezte, előírva, hogy az alperesnek hatáskör hiányára tekintettel kell a szükséges intézkedéseket megtennie.

A fellebbezések és a fellebbezési ellenkérelmek

[10] A felperes fellebbezésében a rendelkező rész helybenhagyása mellett az ítélet indokolásának megváltoztatását kérte. Hangsúlyozta, hogy panasz tárgya a jogszabályok alapján a korábbi szerződéses jogviszonnyal összefüggő magatartás lehet, az ideiglenes intézkedés pedig e körben a beadványozás lehetőségét kizárja. Az ideiglenes intézkedésbe ütköző panasz nem képes jogszerű célokat szolgálni, így fel sem merülhet, hogy a panaszlevél 6. és 8. pontjai a magánszemély jogainak megóvása érdekében születtek volna. Nem merülhet fel erre tekintettel valós panaszkezelési igény, ezért a panasz nem felelhet meg a Hpt. 288. §-a szerinti és az MNB rendelet 2. § (1) bekezdése szerinti panasz fogalmának. Az elsőfokú ítélet nem tette kellően egyértelművé, hogy panasz azért sem minősülhet panasznak, mert az a közte és a magánszemély közötti szerződéses viszony megszűnését követő magatartást sérelmez.

[11] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet felperes fellebbezésével érintett körben történő helyben hagyását kérte.

[12] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyzését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a panasz minősítés során kizárólag a Hpt. 288. § (1) bekezdésében, és az MNB rendelet 2. § (1) bekezdésében foglaltaknak van jelentősége, és a banktitok megtartására vonatkozó kötelezettség a szerződés megszűnését követően is fennáll. Álláspontja szerint az elsőfokú ítéletben kifejtett jogértelmezés azt jelenti, hogy jövőben a fogyasztó nem kezdeményezheti fogyasztóvédelmi eljárás lefolytatását, a pénzügyi Hpt.-ben előírt, a banktitok megtartására vonatkozó kötelezettsége megsértése esetén. Ezen túlmenően az elsőfokú ítélet sérti a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdését, mert nem reflektál az elsőfokú eljárásban felvetett érvelésekre.

[13] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A másodfokú bíróság döntése

[14] A másodfokú bíróság a fellebbezéseket alaptalannak találta.

[15] Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen hívta fel az irányadó releváns jogszabályokat, s azok alapján érdemben jogszerű döntést hozott, indokolási kötelezettségét teljesítette. Álláspontja szerint helytálló választ adott az elsőfokú bíróság arra, hogy a panaszjog a szerződés megszűnését követően is fennáll, azonban a kifogásolt banki magatartást a szerződéssel fennálló logikai kapcsolat hiányában nem minősíti fogyasztóvédelmi panasznak. Hangsúlyozta, hogy az alperes hatásköre nem a Ptk., hanem az

MNB tv. 81. § (1) bekezdés a) pontjából következik, amelyből nem olvasható ki olyan szűkítő értelmezés, amit annak a felperes tulajdonít. Az alperes fogyasztóvédelmi hatáskörében minden, a fogyasztókkal szemben tanúsítandó, a felsorolt jogszabályokban meghatározott kötelezettség teljesítésének megtartását ellenőrizheti. A panasztétel joga, a banktitok védelme nem kizárólag a fogyasztói jog, az a pénzügyi intézmény minden ügyfelét megilleti, azonban az alperes MNB tv. 81. § (1) bekezdés a) pontja szerinti hatásköre nem a kizárólagos fogyasztói jogokon alapuló kötelezettségek megtartásának ellenőrzésére vonatkozik, hanem általánosságban minden olyan jog alapján a pénzügyi intézményt terhelő kötelezettségekre, melynek jogosult oldalán fogyasztó áll. A perbeli esetben az alperes a felperest a panaszra való válaszadási kötelezettség megsértése miatt szankcionálta. A panasz fogyasztói jog, az alperes ellenőrzési jogköre minden olyan tárgyra kiterjed, melyet a fogyasztóval szemben is köteles a pénzügyi intézmény tanúsítani, függetlenül attól, hogy az adott jog nem természetes személy ügyfelet is megillet.

[16] A polgári bíróság által elrendelt ideiglenes intézkedés joghatását illetően kifejtette, hogy abban nem a magánszemély fogyasztóvédelmi panasztételi jog gyakorlásától tiltotta el a bíróság a magánszemélyt, hanem minden olyan más jognyilatkozat megtételétől való tartózkodásra kötelezte, mely a felek közötti korábbi szerződéses viszonytal kapcsolatos. Ebből következően nem alkalmas a Hpt. által szabályozott panaszjoggal kapcsolatos kötelezettség alóli mentesüléshez. Hangsúlyozta azt is, hogy az MNB tv. 81. § (3) bekezdése alapján a fogyasztóvédelmi eljárás kérelemre történő megindításának feltétele, hogy a fogyasztó a szolgáltatónál azonosításra alkalmas tartalommal panaszt tegyen és a pénzügyi intézmény azt ne válaszolja meg, vagy a panasz kivizsgálása ne a pénzügyi intézményre vonatkozó szabályok szerint történjen, vagy a válasz alapján fogyasztói jogsértés vélelmezett. Az alperes csak azt vizsgálja, hogy a szolgáltató a panaszt jogszerűen kezelte-e, a fogyasztóvédelmi előírásokat betartotta-e, a panaszban nem említett kifogás nem vizsgálható. Az alperes a perbeli esetben a panaszra adott válasz elmaradása miatt marasztalta el a felperest, a kérelemben a panaszos nem a panasz érdemi elintézésére vonatkozóan emelt jogszerűségi kifogást. Elegendő volt azt előadni, hogy a magánszemély panaszt tett, melyre a felperes nem adott választ, így a panaszban előadott érdemi kifogás felperes általi elintézése érdemben fogalmilag nem volt vitássá tehető.

[17] Összegző értékelése szerint az MNB rendelet alapján panasznak helye van a szerződés megszűnését követően tanúsított szolgáltatói magatartással szemben, amit értelemszerűen olyan fogyasztó is előterjeszthet, akinek a pénzügyi intézménnyel fennálló szerződése már megszűnt, a panasz önmagában az időbeliség alapján nem minősíthető. A pénzügyi intézmény volt ügyfele is kifogás tárgyává teheti a pénzügyi intézmény szerződést követő magatartását, akinek a számára biztosítani kell a panaszkezelést, melybe beletartozik a panasz megválaszolása.

[18] Rávilágított ugyanakkor arra, hogy jelen ügyben a kifogásolt magatartás nem a korábbi szerződés teljesítéséhez, vagy megszűnéséhez, hanem egy, a szerződéstől függetlenül indított büntető eljáráshoz kapcsolódott. A felperes ezen magatartása nem a fogyasztói jogviszony egyensúlytalanságából, a bank szolgáltatásának igénybevételeiből származó jogsérelmet vet fel, hanem attól függetlenül keletkező igény érvényesítésével kapcsolatos. Amikor a bank a volt ügyféllel szemben a szerződéstől elkülönülő igényét érvényesíti, az ügyfél már nem fogyasztóként áll szemben a bankkal, ami funkcionálisan kívül esik a

fogyasztóvédelem körén. Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság jogszerűen semmisítette meg az alperes határozatát és kötelezte az alperest új eljárásra.

A felülvizsgálati kérelem

[19] A jogerős másodfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa), ab) és ad) alpontjai alapján kérte.

[20] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja tekintetében a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítását azzal indokolta, hogy a Kúriának abban a kérdésben kell állást foglalnia, hogy egy peres eljárásban meghozott ideiglenes intézkedésben foglaltak korlátozzák-e az ügyfél panasztételi jogát, illetve a hitelintézet panasz ügyintézési kötelezettségét olyan beadványok kapcsán, amelyek tartalma az ideiglenes intézkedésben megállapított tilalomba ütközik, továbbá az MNB rendelet 2. § (1) bekezdése értelmezésében szerződéssel összefüggő magatartásnak kell-e tekinteni, ezáltal a panasz tárgyául szolgálhat-e egy olyan hitelintézeti magatartás, amely a szerződéses kapcsolat megszűntét követően valósul meg.

[21] Szerinte megvalósultak a befogadás feltételei a 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont tekintetében is, mert ahogy a perben bemutatják a magánszemély dömpingszerű eljárás indításai és beadványozási gyakorlatának nem csak a felperes, hanem más jogalanyok is kárvallottjai, továbbá a magánszemély folyamatos nyomásgyakorlási célzattal folytatott perlekedése az ügyeivel foglalkozni kénytelen hatóságok és bíróságok értékes kapacitásait is leterheli. A magánszemély által tudatosan és rosszhiszeműen előidézett más valós ügyek elhúzódását, az ügyintézők leterhelését, illetve megterhelését eredményezi mindez. A tömegesen és megalapozatlanul előterjesztett panaszok kezelése rendkívül nagy erőforrást igényel, ha azokat a prudens hitelintézeti működésnek megfelelően a törvény által megszabott határidőn belül a hitelintézet megfelelően kezelni és feldolgozni kívánja. Ezek a plusz költségek a hitelintézet által alkalmazott díjstruktúrákban, vagy termékárakban is megjelenhetnek, amelyek végül az ügyfelekre hárulnak. Így megítélése szerint közérdek fűződik annak eldöntéséhez, hogy a visszaélészerű joggyakorlás tilalma érvényesül-e a hitelintézeti fogyasztóvédelem, valamint a fogyasztóvédelmi hatóság ügyindítására irányuló kérelem vonatkozásában.

[22] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontját azért látta megvalósultnak, mert szerinte sérült a Kp. 100. § (2) és (5) bekezdésében megfogalmazott azon tilalom, a fellebbezést a fellebbezési határidő leteltét követően nem lehet megváltoztatni. Márpedig a másodfokú bíróság előtt tartott tárgyaláson az alperes megváltoztatta fellebbezési kérelmét akként, hogy elsődlegesen azt kérte, hogy a Fővárosi Ítéletábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 100. § (2) bekezdése alapján helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot új eljárásra, valamint új határozat hozatalára utasítsa. Az alperes szóhasználata ellenére nem fellebbezési kérelem

pontosítása valósult meg, hanem a fellebbezési kérelem megváltoztatása és új jogalapra helyezése, amelyet a Fővárosi Ítéltáblának figyelmen kívül kellett volna hagynia a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[24] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,

aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[25] A Kp. 117. § (4) bekezdése előírja, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A Kp. 117. § (4) bekezdésének 2025. augusztus 19-ei hatállyal módosult rendelkezése tehát valamennyi, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt befogadhatósági okhoz indokolási kötelezettséget ír elő, részletesen indokolni azonban csak a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjához kapcsolódó befogadási kérelmet kell. A befogadhatósági ok jogalkotó által megkívánt indokolási kötelezettsége a befogadhatóság kérdésében való döntést segíti elő, a jogalkotó ezáltal lehetőséget ad a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél számára, hogy kifejtse, hogy mely indokok mentén tartja szükségesnek a felvetett jogkérdés Kúria

általi eldöntését, mert csak így kerülhet abba a helyzetbe a Kúria, hogy a kérelem előterjesztőjének szempontjából vizsgálja a befogadhatóságot.

[26] A Kúria rámutat arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására, ugyanis a felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján annak vizsgálatára kerül sor, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza. Kiemeli a Kúria, hogy a befogadásról szóló döntés során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát vizsgálja. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő voltára hivatkozás nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott konkrét jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van csak lehetőség. Az ítélet jogerőssé válása azzal a joghatással jár, hogy rendes jogorvoslattal, vagyis önmagában azért, mert a fél azt jogsértőnek vagy megalapozatlannak tartja, többé nem támadható, ezért a felülvizsgálatra a törvény a félnek nem biztosít feltétel nélküli alanyi jogot {Kfv.VII.37.323/2024/2., [28]}. A jogerős ítélet fél által állított jogellenességét a Kúria a befogadás során nem vizsgálhatja, mert ezzel megfordítaná a döntései sorrendjét, és a befogadást követő érdemi vizsgálatot előlegezné meg már a befogadási szakaszban.

[27] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat).

[28] A Kúria hivatkozik a Kfv.V. 37.825/2025/10. számon a peres felek között azonos jogvitát eldöntő ítéletére, melyben a felperes által a felülvizsgálati kérelmének befogadása körében felvetett valamennyi kérdésre a Kúria választ adott döntésének [60-78] bekezdéseiben. Szükségtelen ugyanazon jogkérdések ismételt megválaszolása, a Kúria jelen tanácsa az ebben a döntésben foglaltakat irányadónak tekinti és követi.

[29] A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. A felperes nem tárt fel a bírói gyakorlat megváltoztatását, továbbfejlesztését, felsőbbbírósági további iránymutatást igénylő problémát. Ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján nem tudta befogadni.

[30] A Kúria rámutat, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti társadalmi jelentőségre alapozott ok alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. A felvetett jogkérdés különleges súlya akkor állapítható meg, ha a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön, nagy számú új típusú ügy esetén a jogegység, vagy a jogbiztonság érdekében szükséges a Kúria iránymutatása. Ez a befogadási ok tehát feltételezi, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére jogi hatást gyakoroljon, akár áttételesen is. A befogadás ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélkezési gyakorlatában. (Kfv.VII.37.666/2023/2.; Kfv.VII.37.717/2023/2.) A felperes által e befogadási ok körében kifejtett azon indokok, hogy milyen erőforrást igényel a magánszemély által előterjesztett panaszok elbírálása, azok miként hatnak ki a bankkal szerződéses kapcsolatban álló személyek által fizetendő díjakra, nem alapozza meg a befogadást, ezek a kérdések nem a jogegység, vagy jogbiztonság körébe tartozóak.

[31] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja esetében az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálatához a felperes alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, illetve az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés bemutatása lett volna szükséges. Rögzíti a Kúria, hogy az alperes fellebbezésében meghatározta, hogy mi az elsődleges és másodlagos kérelme, ennek megváltoztatására az ügyben a 2025. szeptember 9-i tárgyaláson nincs nyoma, a jegyzőkönyv ezt nem tartalmazza. A felperes felülvizsgálati kérelmében egy 2024.szeptember 17. napján tartott másodfokú tárgyalásra hivatkozik, amely jelen ügyben nem történhetett meg, hiszen a fellebbezéssel támadott elsőfokú ítélet meghozatalára csak 2025. április 2.-án került sor.

[32] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a befogadás tárgyában hozandó döntése során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kellett vizsgálnia, a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának megalapozásához ezért önmagában nem elégséges, hogy a felperes a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet, azt jogszabálysértőnek, adott esetben téves jogértelmezésen nyugvónak tartja.

[33] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme kúriai iránymutatást igénylő kérdést nem vetett fel, a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatása nem indokolt, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint határozott. A felülvizsgálati kérelem befogadásnak feltételei tehát nem álltak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[34] *A felülvizsgálati kérelem befogadása megtagadásának van helye, ha az abban foglaltak nem támasztják alá a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt befogadási ok valamelyikének fennállását, ezáltal a felülvizsgálati eljárás lefolytatásának szükségességét.*

Záró rész

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[36] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[37] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2026. március 26.

Dr. Kalas Tibor s.k.

a tanács elnöke

Dr. Heinemann Csilla s.k.

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

előadó bíró

bíró

Dr. Figula Ildikó s.k.

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró

bíró